

3062

266
Z-17

1889

ՅԱԿՈԲՈՍԻ “ԱՅԱԾՈՐ”Ը

2001

մարգ սույն պատճենը թիվ 27 յանուարի 1906
և կազմ թիվ 304 տարի 1904 և համար 1041 համարը

բարեկարգ պատճեն առաջնահանձնութեան

մարգ Ամերիկա Մայուս շրկութեան թիվ 1 տարի 1904
տպագործութեան պատճեն առաջնահանձնութեան

ԿՈՍՏԱՆԴՎԱՐԻ ՊՈՂԻՐ

Ա. ՅԱԿՈԲ ՊՈՅԱՀԱՆ

266

z-17

1889

2010

266

Հ-17

ՅԱԿՈԲՅԱՆ Ա.ՅԱՐՈՒՅԻՆ

Յակոբյան էր զիւղացի տղայ մը, եւ մինչ
չեւ որ եղաւ տասներեք տարեկան, գո-
րաւոր կերեւէր ուրիշ տղաց պէս։ Առ-
վորութիւն ըրած էր երթալ կիրակնօրեաց
դպրոց եւ սորվիլ իւր Սուրբ Գրոց դասը,
եւ շատ ուշադրութեամբ մտիլ ընել խօս-
ուածներուն, բայց սիրալ տակաւին չէր
տուած իւր Փրկչին։ Ըսած է ինձ թէ կը
ջանար մոռնալ այն խօսքերը զորս լսած էր
կիրակնօրեաց դպրոցին մէջ, թէ անոնք եր-
բեմն կը հնչէին իւր զիւուն մէջ բոլոր շա-
բաթը, եւ թէ մահուան երկիւլը շատ ան-
դամ վրան կը յարձակէր սոսկալի կերպով,
վասն զի կը խորհէր թէ տակաւին պատ-
րաստ չէր մեռնելու։ Ըսած էր ինձ որ
թէալէտ իրեն հաճելի չէր ըսել իւր աղօթք-
ները, սակայն չէր համարձակեր առանց
աղօթքի մտնել անկողին, եւ թէ միշտ
“աւելի ապահով” կը զգար երբ ըսած ըլլար
Տէրունական Աղօթքը կամ իւր սորված
ուրիշ մէկ աղօթքը։ Այն ժամանակ չէր
գիտեր բան մը աղօթքին ճշմարիտ նշանաւ
կութեան վրայ։

Ի վերջոյ կամաց կամաց վրան եկաւ հիւանդութիւն որ էր հիւճախտութիւն. բայց ժամանակ մը կարող էր պարտիլ գիւղին մէջ եւ ծաղիկներ ժողվել զաշտերէն։ Այն ատեն չէր խորհեր թէ իւր հիւանդութիւնը ծանր բան էր։ Միշտ սա յոյմն ունէր թէ ոյժը վրան պիտի գար նորէն եւ բլար միւս տղոց նման։ Շատ կը խրտչէր կրօնական խօսքեր լսելէ, եւ շատ անգամ կը զգուշանար երեցին պատահելէ, վախնաւով թէ նա ծանր բան մը պիտի խօսէր իւրեն, եւ ատկայն չէր կրնար երբեմն չխորհիլ ծանրութեամբ եւ յաճախ չփափաքիլ զգալ ապահովութիւն։

Վերջապէս եկաւ ժամանակը երբ այլ եւս չէր կրնար տունէն գուրս ելլել. այն ատեն բարեկամները սովոր էին երթալ նստիլ անոր քով իւր սենեակին մէջ, եւ ես ամէն օր կ'երթայի կը կարդայի եւ կը խօսէի անոր հետ։ Օր մը կէս օրէն ետքը կարդացի Զաքէոսի պատմութիւնը (Պուկ. ԺԹ. 1-10), եւ սա խօսքերը. «Պէտք է իսծի այսօր քու տունդ կենալ» (համար 5), միջոց եղան որ Յակոբոս ուղղակի առաջնորդուէր Յիսուսին կամք առի այդ համարին վրայ որպէս զի քիչ մը խօսէի. եւ ահա տղան դառնապէս կուլար, եւ գոչեց, «Ո՞հ, կը փափաքիմ որ

Յիսուս այսօր իմ քովս ըլլայ։ Կ'ուզեմ գնա ընդունիլ հէմ։» Յետոյ ծնկան վրայ եկանք, եւ նա իւր կցկառւը խօսքերով տուաւ զինք Յիսուսի։ Այն օրը երեկոյեան դէմ կրնար ըսուիլ Յակոբոսի համար, ինչպէս ըսուած է Զաքէոսի համար, թէ «արտորալով վար իջաւ, եւ ուրախութեամբ ընդունեց զանիկա» (համար 6)։ Այդ օրէն սկսեալ բնաւ ետ չդարձաւ, կ'երթար ուղղակի առաջ։ թէպէտ ունեցաւ իւր ամպամած օրերը, փորձութեան օրերը, բայց միշտ ասպարէզէն գուրս կու գար աւելի յաղթող եղած Անով որ սիրեց զնա։

Յակոբոս շատ համարձակ էր ուրիշներու խօսելու մասին Յիսուսի վրայով, թէպէտ շատ դժուար կը գանէր այդ բանը, վամն զի բնութեամբ քաշուող եւ երկչոտ տղայ մըն էր։ Շատ անդամ կ'ըսէր թէ բոլոր կազմութեամբը կը գողար երբ կը խորհէր խօսելու վրայ. իւր եռանդն այնչափ մեծ էր. բայց վերջերը կարող էր ըսել. «Ես շատ դիւրին կը գտնեմ հիմա խօսիլ Անոր վրայ. չեմ կրնար չխօսիլ։» Սովորութիւն ըրած էր գրեթէ միշտ աղօթք ընել. յոյժ փոքր բանի մը համար ալ աղօթք կ'ընէր։ Օր մը ըստա ինծի, «Աղօթելու սկսելէ առաջ, շատ հաճելի է կենալ եւ խորհիլ թէ Յիսուս

ինքը սենեակին մէջ ներկայ կը գտնուի,
եւ զգալ՝ թէ այնչափ մօտ է մեղի որ փոյթ
չէ թէ ինչ բառեր կը գործածենք, վասն զի
նա կը տեսնէ եւ դիտէ թէ ինչ բանի կա-
րօտ ենք. Երբ կը մտածեմ ասոր վրայ,
նա այնչափ մօտ կ'երեւի ինձի որ կը զգամ
որ իբր թէ կը տեսնեմ զնա զէմ առ զէմ
իմ առջեւու. "Գիշեր մը այնչափ յայտնի
կը զգար Քրիստոսի ներկայութիւնը՝ որ ը-
ստու. "Գրեթէ կը նայի հաւատալ որ կը զգայի
թէ անոր ձեռքը գլխուս վրայ էր."

Երբեմն շատ կը նեղուէր տկարութիւն մը
զգալով իւր գլխուն մէջ, եւ այն ատեն
դժուար կը գտնէր աղօթել. ուստի շատ
անգամ սովոր էր զրել իւր աղօթքները եւ
դնել զանոնք իւր Սուրբ Գիրքին մէջ, "որ-
պէս զի Աստուած պատասխանէր անոնց."

Զարմանալի էր անոր աճիւը չնորհաց մէջ:
Միշտ նոր նոր դասեր կը սորբէր: Օր մը
ըստու. "Կը խորհէի Յովհաննէս Առաքեալին
Պատմոս կղզւոյն մէջ ըլլալուն վրայ, եւ թէ
Աստուած որչափ բաներ յայտնեց անոր
մինչ նա աքսորուած էր եւ մինակ: Եւ
այսպէս կը խորհէի մեր վրայ ալ. Երբ հե-
ւանակ կ'ըլլանք կամ նեղութեան մէջ, Աստ-
ուած որչափ բաներ կը յայտնէ մեղի իւր
սիրոյն վրայ, զորս չէինք կրնար սորմել

ուրիշ ժամանակ: Շատ բան սորվեցայ Յի-
սուսի վրայ՝ անկողին պառկելէս հետէ: "

Մինչ հեռի գտնուէի իրմէ, սովոր էր
զրել ինձ եւ պատմել իւր սորված "Նոր
զասերուն" վրայ, եւ թէ Աստուածոյ համար
ընելու ինչ գործ գտած էր: Նամակի մը մէջ
կ'ըսէր. "Երբեմն Յիսուս խորհիլ կու տայ
ինձի համար կրած բոլոր չարչարանացը վը-
րայ, եւ խորհելով օգնութիւն կը գտնեմ. ես
շատ քիչ նեղութիւն կրնամ կրել Յիսուսի
համար!" Շատ կը ցաւէր իւր քրիստոնէա-
կան կենաց մէջ գործած փոքր պակասու-
թեանց վրայ: Ուրիշ նամակի մը մէջ կ'ը-
սէր. "Ո՞հ, ի՞նչպէս երջանիկ պիտի ըլլայի
եթէ իմ խիզճս չիշեցունէր ինձ իմ պակ-
սութիւններս, ըսել կ'ուզեմ՝ եթէ չունե-
նայի պակսութիւն: " Նոյն նամակին մէջ
կ'ըսէր. "Շատ հաճելի կը գտնեմ հիմա
Սուրբ Գիրքս կարդալը, եւ Յիսուսի հետ
խօսիլը, ըսել կ'ուզեմ՝ աղօթքը: Յիսուս
ամէն օր եւս աւելի իրեն մօտ կը քաշէ զիս,
եւ աւելի հեզ ըլլալու չնորհքը կու տայ ինձ:
Կ'ուզեմ աղօթել անոր վիմնդրելով իւր Սուրբ
Հոգին, եւ արիութեան չնորհք՝ որուն կա-
րօտ եմ."

Յակոբոս շատ յաջողակ էր ձեռքով ձար-
տար բաներ չինելու. եւ երբ բաւական

առողջացաւ, բնաւ անդործ չէր կենար •
կրնար շինել փայտէ այլ եւ այլ բաներ,
սորվեցաւ նաեւ գուլպայ հիւսել: Բայց մեծ
երկիւղ ունէր զի մի գուցէ շատ ընկղմէր
իրեն սիրելի այս զբաղմանց մէջ: Կը փա-
փաքէր որ “Աստուծոյ բաները” միշտ ա-
ռաջին տեղը բանէին իւր քով, եւ ջերմե-
ռանդութեամբ կ'աղօթէր որ իւր գործը
իւր Սուրբ Գիրքէն աւելի չսիրէր: Ան-
գամ մը մէկդի դրաւ իւր գործը, վասն զի
իւր վրայ մեծ իշխանութիւն մը ունեցած
էր այն:

Մեծ բաղձանք ունէր տետրակներ գրե-
լու. եւ ուստի երբ բաւական ժամանակ
առանձին կը մնար, կը սկսէր “գրել Յի-
սուսի համար,” ինչպէս կը կոչէր ինք: Շատ
դժուար կը գտնէր այդ գործը, վասն զի
թերի էր իւր ուղղագրութիւնը եւ քերա-
կանութեան ծանօթութիւնը. բայց այնքան
կը սիրէր պարապիլ անոր, որ սկսաւ սորվիլ
քերականութիւն որպէս զի հասկցուելու
խօսքերով գրէր: “Միայն Յիսուսի համար
է որ կը սորվիմ քերականութիւն,” կ'ըսէր,
“վասն զի չեմ կարծեր թէ կարող պիտի
ըլլամ աղէկ գրել մինչեւ որ չզիսնամ քե-
րականութիւն:” Հինգ վեց հատ վրեց այս
փոքր տետրակներէն. եւ անոնց մէջ ար-

տայայտուած խորհուրդները եւ վարդապե-
տութիւնները գեղեցիկ են, եւ կը ցուցնեն
թէ Աստուծոյ ի՞նչ աստիճանաւ յայտնած
էր ծմբարտութիւնն անոր՝ Սուրբ Հոգւոյն
սորվեցունելովը:

Աստիկ փափաք ունէր աշխատիլ ու-
րիշները Յիսուսի առաջնորդելով՝ թէ խօ-
սելով, թէ գրելով եւ թէ աղօթելով անոնց
համար: Շատ անգամ անոր մեծ նեղութիւն
կու տար սա բանը որ իւր տկարութեան
պատճառաւ ծանրութիւն մը կը զգար այս-
պէս ընելով. բայց հասկցաւ թէ երեւմն
“հանգչելով” ալ տակաւին Աստուծոյ գործը
կը գործէր: Իւր նամակներէն մէկուն մէջ
կ'ըսէր. “Այսօր իրեն համար ընելու շատ
գործ չունիմ, բայց եթէ սպասել մինչեւ որ
Նա տայ ինձ ընելու գործ մը: Ես ըսել
չեմ ուղեր թէ Աստուծոյ թողած է զիս.
Թերեւս անոր կամքն է զիս հանգիստ թո-
ղուց, վասն զի նոյն ինքն Յիսուս անգամ
յոգնեցաւ ծամբայէն, եւ պէտք ունեցաւ
նստիլ հանգչելու համար. բայց ոչ թէ
անոր հոգին յոցնեցաւ, այլ մարմինը միայն.
ուստի կը կարծեմ թէ Նա գիտէ որ մենք
կը յոգնինք:” Շատ կ'աղօթէր գիւղին ընակ-
չաց եւ մասնաւրապէս իւր հասակակից
բարեկամաց համար: Ժամանակ մը կանոն

ըրած էր իրեն որ երբ տեմնէր թէ իրեն
հասակակից բարեկամներէն մէկը կ'անցնէր
իւր պատուհանին առջեւէն, կ'աղօթէր որ-
պէս զի Սուրբ Հոգին առաջնորդէր այն
տղուն ըլլալ բարեպաշտ անձ մը : Շատ
անգամ յոյժ խորին ցաւով կը խօսէր այն
ժամանակին վրայ՝ երբ ինքն էր առողջ եւ
զօրաւոր, բայց չար խօսքեր կը հանէր բեր-
նէն, եւ զանց կընէր աղօթքը եւ Սուրբ
Գիրք կարգալը : Եւ սակայն բոլոր անոնք
որ կը ճամփային զնա, գիտեն թէ նա միշտ
քաղցրաբարոյ եւ ազնիւ տղայ մըն էր, եւ
ոչ թէ “չար տղայ” : Բայց շատ անգամ
փափաք կը յայտնէր որ նորին ետ դառ-
նար այն ժամանակը, որպէս զի կարող ըլ-
լար ետ առնուլ ամէն ինչ պակսութիւն որ
գործած էր իւր գեղջկային եւ դպրոցա-
կան կեանքին մէջ : Օր մը ըսաւ . “Շատ
անգամ կը զարմանամ թէ ի՞նչպէս կրնայի
այնչափ ատեն մնալ առանց թիսուսի :”
Սովոր էր ըսել, թէ ո՞չափ կը բաղձար
գարձեալ երթալ եկեղեցի, եւ հասկնալ
պաշտամունքն այնպիսի կերպով որ բնաւ
չէր հասկնար առաջ : “Երբեմն կը խորհիմ,”
կ'ըսէր, “թէ ի՞նչպէս զարմանալի պիտի
ըլլար հիմա պաշտամունքն ինձ : Ես առաջ
բնաւ չէի խորհիր աղօթքներուն, երգե-

րուն, եւ քարոզներուն խօսքերուն վրայ,
բայց հիմա անոնք կ'երեւին ինձ այնպէս
պարզ եւ գեղեցիկ որ մտիկ պիտի ընէի
ի բոլոր սրաէ : ”

Յակոբոս երկար ատեն մեծ յոյս ունէր
դարձեալ առողջանալու եւ ուրիշ տղոց
նման ըլլալու . ուստի մահուան երկիւղը
չէր որ պատճառ եղաւ անոր բարեպաշ-
տութեան ճամբուն մէջ մտնելուն : Կը բաղ-
ձար ապրիլ, եւ իւր լոյսը փայլեցունել Յի-
սուսի համար : “Ես կը խորհիմ երբեմն,”
ըսաւ օր մը, “թէ եթէ առողջանամ եւ
կարող ըլլամ վաղվաղել ուրիշ տղոց պէս,
պիտի ուղեմ արդեօք թողուլ Փրկիչս : Եւ
յետոյ կըսեմ, Ո՞չ : Ես բնաւ չեմ կրնար
գարձեալ ըլլալ առանց Անոր :” Ըսաւ այս
խօսքը խորին զգացմանի, աչուբները ար-
տասուօք լեցուն : Շատ ստոյգ էր Քրիս-
տոսի սէրն առ նա, եւ անոր սէրն առ
Քրիստոս :

Օր մը հարցուց ինձ փոքր դժուարու-
թեան մը վրայ որոն մէջ կը գտնուէր .
այն էր “ուղիղ” կամ “ծուռ” ըլլալու խըն-
դիր մը . եւ ըսաւ, “Ես միտքս զրած եմ
յարիլ ուղիղին ինչ որ ըլլայ այն :” Եւ այս
սկզբունքը ի գործ կը դնէր իւր հանապազ-
օրեայ կենաց մէջ :

Յակոբոսի համար զարմանալի յայտնութեան նման բան մը եղաւ երբ իմացաւ թէ իրօք կ'երթար երկնային տունը : Բնաւ պիտի չմոռնամ այն օրը որ խնդրեց ինչ ըսել իրեն թէ իրօք մօտեցած էր մահուան : Երբ լսեց որ չէր կրնար երկար ապրիլ, թուեցաւ թէ սարսափով եւ զարմանքով լեցուեցաւ որ արժանի կը համարուէր ինք երկնաւոր տունն ընդունուիլ : Երբ մօտ էր մեռնելու՝ ըսաւ . “ Խնչ հարուստ տղայ մըն եմ ես . կը զգամ թէ ունեցած եմ այս-պիտի հարստութիւն իմ հիւանդութեանս ժամանակը, եւ ահա այսպիսի հարստութիւն ունիմ իմ առջեւս : Եթէ ապրէի, հարուստ պիտի ըլլայի, վամն զի կրնայի գործել Յիսուսի համար, բայց եթէ Նա կ'ընդունի զիս միւս տունը, ես հարուստ պիտի ըլլամ ամէն բանով : Պիտի տեսնեմ Անոր երեսը, եւ պիտի կատարեմ իմ Հօրս ճիշդ նոյն գործերը : ” Ուրիշ ատեն մը ըսաւ . “ Աստուած ինձի շատ բան կը սորվեցունէ մինչ կը պառկիմ հոս . իմ առջեւս կը դնէ ամէն բան շատ պարզ կերպով, եւ կը զգամ թէ Անոր կամքն է շատ քաղցր : Երբ գեղ կ'առնում, կը խնդրեմ Անկէ որ օգտակար ըլլայ ինձ այն, եւ յետոյ կ'ըսեմ, ‘Քու կամքդ ըլլայ : ’ ”

Յակոբոսի մահը շատ քաղցր եւ խաղաղ մահ էր : Առաւօտ մը “ ննջեց ” եւ արթնցաւ Թագաւորին ներկայութեանը առջեւ : Եւ հիմա նա արդարեւ է “ հարուստ տղայ մը ” : Եւ յարմարապէս կրնայ ըսուիլ անոր համար, “ թէպէտ մեռաւ, բայց տակաւին կը խօսի : ”

3062

— 11 —

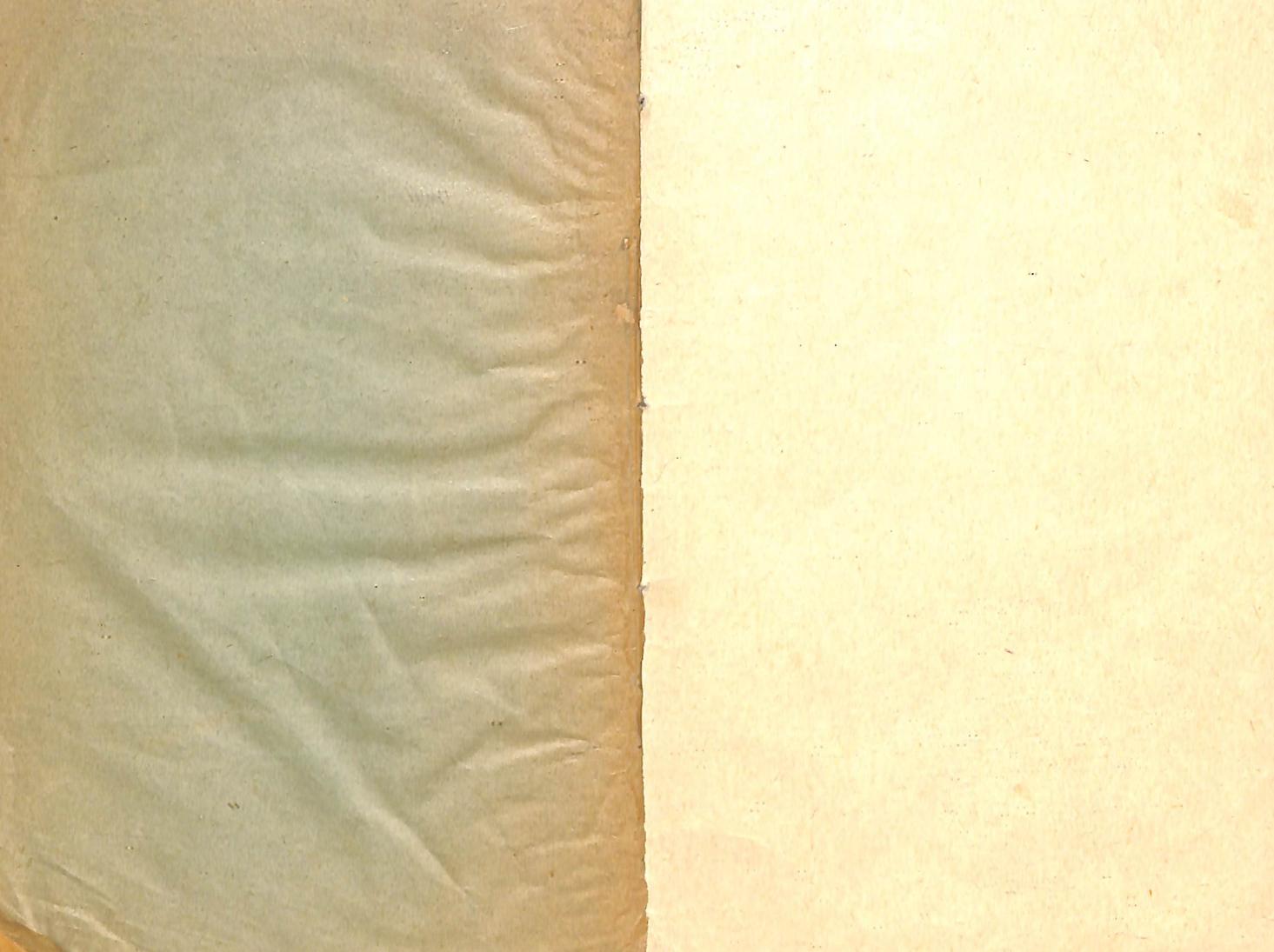
բարեմ ու պարզ տուշ գլուխ խոչընթափ
առաջիկ ու "թղթակ" ցի տառածել ու ունի
ու ունի դժուակվարագիր միջաւայրում
ու ցի բարս ու տուշում ու անհարց ու անշ
հան դրանց բառով "հրապարակություն ու
ու միաւորություն ու առանձ ու արք Ա", ուն
" ցուու "

«Ազգային գրադարան

NL0029855

2974